

**Rozwiązania regulacyjne rekomendowane przez UKNF dotyczące implementacji
dyrektywy MiFID II w zakresie dotyczącym wynagradzania dystrybutorów
jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych**

Kluczowe z punktu widzenia atrakcyjności polskich funduszy inwestycyjnych jako formy lokowania środków dla inwestorów oraz konkurencyjności polskiego rynku funduszy inwestycyjnych jako całości, są przede wszystkim przejrzystość i transparentność rynku funduszy inwestycyjnych, w tym zapewnienie inwestorom dostępu do rzetelnych informacji na temat ponoszonych kosztów w związku z inwestowaniem w fundusze, a także niski poziom kosztów ponoszonych przez inwestorów.

Zmniejszenie kosztów związanych z lokowaniem środków na rynku kapitałowym za pośrednictwem funduszy inwestycyjnych powinno zwiększać atrakcyjność tej formy lokowania oszczędności oraz sprzyjać budowie kultury oszczędzania i mobilizowaniu oszczędności prywatnych, co dodatkowo mogłoby przyczynić się również do zwiększenia poziomu finansowania inwestycji w gospodarkę narodową.

W ocenie Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego zasadnym jest dokonanie implementacji przepisów dyrektywy MiFID II w zakresie wprost wymaganym przepisami tej dyrektywy, z jednoczesnym połączeniem powyższego z:

- 1) **wprowadzeniem jednolitego systemu regulacji w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych oraz świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do banków, firm inwestycyjnych oraz dystrybutorów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach, tj. zrównanie prawne usługi pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa z usługą przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych oraz regulacyjne ujednoczenie usługi doradztwa inwestycyjnego dla wszystkich rodzajów dystrybutorów;**
- 2) **doprecyzowaniem warunków wskazujących, jakie czynności mają na celu podniesienie jakości usługi świadczonej na rzecz uczestnika/klienta oraz jakie czynności nie mogą być uznawane za podnoszące jakość usług, zgodnie z wymogami Dyrektywy MiFID II;**
- 3) **uregulowaniem kluczowych, podstawowych z punktu widzenia wymogów Dyrektywy MiFID II kwestii na poziomie ustawowym oraz doprecyzowanie przepisów regulujących kwestie wynikające z Dyrektywy Delegowanej w zakresie tzw. zachęt na poziomie aktów wykonawczych (rozporządzeń);**

- 4) **przesądzeniem, poprzez odpowiednie doprecyzowanie przepisów ustawy o funduszach inwestycyjnych, że opłaty manipulacyjne są należne dystrybutorom i obciążają uczestnika funduszu inwestycyjnego, a tym samym opłaty te nie są objęte pojęciem tzw. zachęt;**
- 5) **wprowadzeniem przepisu, który ograniczy wysokość wynagrodzenia stałego pobieranego przez TFI za zarządzanie FIO lub SFIO do nie więcej niż 2% wartości aktywów netto funduszu (subfunduszu – w przypadku funduszy z wydzielonymi subfunduszami) w skali roku, przy jednoczesnym uzależnieniu poziomu wynagrodzenia od rodzaju polityki inwestycyjnej funduszu (subfunduszu) oraz profilu zysku i ryzyka funduszu;**
- 6) **wprowadzeniem przepisów ustalających maksymalną wysokość opłaty manipulacyjnej za odkupienie jednostek uczestnictwa – na poziomie 2% wartości środków wypłacanych uczestnikom z tytułu odkupienia jednostek uczestnictwa;**
- 7) **wprowadzeniem przepisów nakładających na dystrybutorów obowiązek przekazywania odpowiednich informacji do TFI oraz na TFI obowiązek przeprowadzania i dokumentowania weryfikacji zasadności oraz zgodności dokonywanych przez TFI płatności na rzecz dystrybutorów z przepisami w zakresie tzw. zachęt przed ich dokonaniem przez TFI;**
- 8) **wprowadzeniem odrębnych kategorii jednostek uczestnictwa dla uczestników korzystających z usług świadczonych przez dystrybutorów oraz uczestników składających zlecenia zbycia jednostek uczestnictwa bezpośrednio do funduszu, różniących się w szczególności poziomem stawki wynagrodzenia stałego za zarządzanie funduszem. Tylko w przypadku jednostek uczestnictwa zbywanych za pośrednictwem dystrybutorów wynagrodzenie stałe za zarządzanie mogłoby być określone z uwzględnieniem opłat, które TFI przekazywałyby dystrybutorom w ramach tzw. zachęt.**

Podkreślenia wymaga, że wprowadzone w związku z implementacją dyrektyw MiFID II rozwiązania regulacyjne w zakresie zasad wynagradzania dystrybutorów jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych winny zapewniać z jednej strony możliwość dalszego zrównoważonego rozwoju rynku TFI w Polsce, z drugiej zaś strony powinny w sposób szczególny zabezpieczyć sytuację inwestorów i umożliwić im dokonywanie inwestycji w jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych na sprawiedliwych i atrakcyjnych zasadach.